

Skene
Fins hnd
Röbblinge 0:2
1932
Noc (oden)

3722 Uppt. Rensat Fink.

Bar And. Anderson
f. 1860 i Tolsinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Noc

Noc kom pianes på en lutt
Han var ute och "skad" alla "skaurå"
och "skandröu". Därför finns här inga
sanna nu. Älskan har väl också slagit
ihjäl Noc.

När kullen bröt

När trollen
bröt.

En brudstua, som låg
vid Tvarstorp's gård (Rödvinge s:n)
mellan skogen och gården, hörde
det, långt efter det alla hade av-
brutit, hur de bröt. Det hördes
ända till jul. När det var "lynt
vår" hördes det ända ner till
gården, hur de klamra' med brägor-
na. Det har min mor talat om.

Skåne
Färs län
Rödvinge sn.

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Ljungby horn och pipa.

Vid Trolle - Ljungby
ligger en stor sten. Där brukade
trollar dansa under den för. En
gång kom där en dräng riddes dit.
Trollen gav honom ett horn och en pipa.
Han skulle dricka ur hornet. Men
han tog och läste ut det, som var
i hornet, och såg den och "tocht"
(tog) hornet och pipan med sig.
Han såg också över plöjningen och

Ljungby horn
och pipa.

därför kunde Trollen inte följa honom,
utan han kom först till slottet.
Hon som rädde om slottet var ännu.
Där kom gluttar, som var så små att
de låg i vaggan, och bad att få brö-
det och pipan tillbaka. Trollen
kunde inte påminnas, om de inte hade
pipan. Men hon ville inte lämna
det. Sen kom där vara olycka över
slottet.

Skogsman

De körde in en hörtack ute
på Åbums ängar. Det var när far var på
han stod och läste. Då sa en: "Där springer
skansman. En fem - sex ungar hade hon
med sig."

Det var inte alla, som ^{såg} skansman, utan de som
var födda på söndag eller torsdag.

Skansman såg ut som funktörernas "färre ti",
men "bagti" var hon "rag i ryggen om en
bagetui".

Skogsman

Skogsmannen.

Farfar skulle ha setts och talat med skasmanen riktigt. Han hade varit i "skasen". Det var på Åsums ängar. Han stod och slog upp "röge knudar". Då kom skasmanen bort till honom och ställde sig och titta på. "Di va ut bra sticke ti julagrydan", sa skasmanen. Di andre, som var med farfar, kände ju till skasmanen, så de höll uti snack med honom och de gick han igen.

Skogsmannen

3722

När de såg skummanen i skogen, var
han så lång, så han räckte långt upp bland
trätapparna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Skane
Färs vt.
Röddinge sn.

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Bäckahästen.

Bäckahästen visade sig
ibland för pågarna. Då gjorde han sig
så lång, att alla pågarna, fick
plats på ryggen på honom. Sen
de väl var komma upp, slängde
han dem av i vattnet.

Bäckahästen

Rödvinge, Fåris, Sk.

3722

Ernst Frösten 1932
Anders Andersson
f. 1860 i Tolånga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Göenissen på Fuglunda

På "Fullonga" (Fuglunda) i
Rödvinge skulle de ha göenisse. Det
har Jons Karlsson talat om. Och
konstigt var det. För jag hade en bror,
han var Jons Karlsson stod och
"tasch" ihop. De fick inte komma
in i stallet, sen det var uökt.
Komma fick för, innan det var kväll
sen det var kväll, fick de inte gå in i
stallen, för att de inte skulle störa öga-
pägen."

Göenissen

i Fullonga

Hågen Klemmenssens ögapåg.

Hågen Klem-
menssens
ögapåg

Vid Erikssdal var där ett
arrendeställe, som Hågen Klemmens-
sen hade. Han hade en "ögapåg". När
då Hågen var död, flyttade ögapågen
och kom till Jöns Karlsson och ville
"stä sig". Det var en natt vid måna-
sken, som han ^{kom} in till Jöns Karlsson
och ville stä sig. Han frågade
Jöns Karlsson, om han ville ha en

ögapå. Jo, det kunde ju Jons Karlsson
alltid betöva, men, sa han, "ja luckor
du e litt liden". Då sa pigen:
"Ja har passad ög i många år, och
så gick han. Då blev han så lång,
att Jons Karlsson blev riktigt
rädd. Annars var Jons Karlsson
näst ingen Karl, som var rädd av
sig.

Söder
Färsk
Rödinge
14/10 1932

3722

14/10 1932 J. Fr. Fr. Fr. Fr.

Per. av, J. Fr. Fr. Fr.
Född 1840 i T. Fr. Fr.
(P. Fr. Fr. Fr.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Lyktegubbar.

Lyktegubbar har
varit lantmätare, som inte nått
sitt, utan måste gå och mata om
sen de är döda.

Lyktegub-
bar.

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Gastablöss.

Där gastablöss visade sig, skulle
det vara skatter nedgrädda.

Gastablöss

Hunden som inte ville gå ur vägen.

Min bror har en gång varit
i Eriksdal och så skulle han gå till
Pantarehus. När han kom till
Kinkelink, mötte han en hund som
inte ville gå ur vägen för honom.
Gick han åt den ena sidan av vägen,
gick hunden också dit, gick han
till den andra sidan, var hunden
där. Då började han att läsa och
så gick hunden ur vägen för honom.

Skriv endast på denna sida

Hunden som
inte ville gå
ur vägen.

Elden och hunden i Sjöbo ora

Elden o. hunden
i Sjöbo ora

Det var några som körde
genom Sjöbo ora en natt. Vid andra
kröken i oran på norra sidan, såg
de en stor eld brinna. Ingen män-
niska syntes där, men snart elden
sprang en stor, svart hund och det
"gladd" ur munnen på honom. Där
de kom där "geschivaregåren stånnu
de di". Där var andra som hade kört

genom en lite innan. Då frågade de
dem, om de hade sett något. Jo, det
hade de. De hade sett likadant.

Det var väl någon skatt som var
begraven där och som hunden gick
och vaktade.

Dämlarna har jordbäckarna från
den tiden och därstä är var skatter
är begravna.

August Andersson (Anders' son): Mina
kusiner har sett likadant i Fjö-
skauven* (söder om Tolcinga)

* Föreligger invid Pantaregården.

De skulle ha "skådet" kunden med
en silverkula, så hade de kommit
tagit skatten. Det har många
talat om, att ^{de} gjort så. Men om
de då tager någonting, så sjunker
skatten igen.

Finnen som kunde trolle.

En gång slog de en äng i Åsinn.
Kvinnan på gården hade bränt med att
laga mat till folket. De kom där två
finnar och ville ha mat. Ja, det fick de
~~och de fick också~~. När de hade ätit ville
de ha dricka också. "Ni kan ni få på ett
annat ställe, för ja har bränt," sa
kvingen som hade bränt med att laga
mat, som hon skulle ha färdig och bära
ut till folket. Så gick finnarna.

Finnen som
kunde trolle

När de var gäma börja kvinnan och hoppa
och dansa. När det var middag vänta folket
på henne så hon skulle komma med mat.
När hon inte kom, skickade de pian hem.
När pian kom hem och såg henne, högg
hon fast i henne, för så följde henne så
stanna. Men då började pian att dansa
på samma fast. När inte pian heller kom
med någon mat till dem, skickades drängen
hem. Han var förståndigare, så han gick
inte in, utan skickade bud efter maten.
Han gick inte heller in, utan frågade
naborna om där varit någon. Då fick han

reda på att där varit två finnar. Då tog
han en häst och red efter dem. När han
hann upp dem, bad han dem, att de
skulle göra kvinnan och pian Lisa Lisa
att dansa.

Då sjöng finnarna:
Di ger fingarna till
ska ge dricka till
å på hossan (hejsan)
och så hoppade de.

"Har ni gjort ut, så låt ni göra det godt
igen," sa mannen, och så förklarade han
hur brätt hans kvinna hade haft.

Da' sa' Linnama: "Ga' himm a' pack näven
genom dörren, där sidder en lapp. Riv ner
den så stannar di." När mannen kom
hem, hade de dansat, på både "sking a' ben
a' äppsliddna". Då stack han sin hand
genom dörren. Mycket riktigt, där satte
en lapp och den rev han ner. Sen stannade
de att dansa.

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

Åsumspågen

Di sa Åsumspågen ville ~~vill~~ lära
en böna konst. Han han vill inte.
Det var inte heller så gott att kunna
sant. De sa, di hade inte frö, varken
da eller natto.

(En annan sagesman har meddelat, att man
har, att Cederholm i Lövåla, fått Åsumspågens
svart konstbok.)

Åsumspågen

Åsumspägen.

Åsumspägen

När hon tog till Åsumspägen,
för hon kunde ej få någon mjölk av en ko.
Hon lät då band runt kon, som hon tog
med sig till Åsumspägen. Åsumspägen
kunde säga, var för lång kon hade och
var hon stod i stallet. Lars ordinerade
något och sen blev hon så hon började
mjölka igen.

En fru var mycket dålig. Då sa hennes man, att om ämuspägen kunde göra henne duktig skulle han gärna ge honom 100 kr. När ämuspägen så hade gjort henne duktig, frågade hon, vad hon var skyldig. "Ja", sa ämuspägen, "jag är nöjd, om jag får vad ni lovade mig där hemma". Det kunde han veta, att de hade lovat honom 100 kr. Ja, han var nästan oövertaland.

Också en klok

Här var en man, som hette Anders
Jönsson. Han hade otur om det "Kregeu". Han
sökte en "klager". Den "kloge" gick ut i
stallet och "roda" upp stenarna. Där skulle
ligga något som de skulle "roda" upp och
bränna och sen ge "Kregeu". Han hade väl
en päse med sig, som ^{han} parsa på och la ner
bland stenarna. När Anders Jönsson var ute och
bröt upp stenen, passade den kloge på att ta
50 kr i ett skäp. Han skulle dränga skjuta

Också en klok.

konon Lin Lövestad station. Då ^{sa} han sin
drängen: "Vi himmer rock eute Li Lövesta,
orten det är bäst vi kör till Bjärnjölagen".
När de var köda, talade pian om, att den
klocke hade varit och "gotad" i skåpet i
stuan. Mannen tog sin köda till Lövestad,
men den klocke hade ju kommit till Bjärnjö-
lagen och gått på tåget där, så mannen
fick aldrig fäst på honom.

Mara

Mårten "Friare" talade
om att den kvinnan, som bodde i det
huset, där det är ett stort "äble-
träd", skulle vara mara.

Så länge hon levde, fick han
aldrig vara "ifre". Men sen hon
hade dött, blev han inte oroad mer.

Mara.

Sk.
Färs ha
Rödvinge om
1932

3722

Myrt. B. F. F. F.
Flytting

Ben. A. Anderson
född 1860 i Tolånga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

Tolånga kyrka.

Tolånga kyrka skulle ha legat
längre "noran" om än. Men hon blev flyttad
Det de köpte dit ~~dit~~ om dagen blev buren
bort om natten. Därför fick de lägga henne
där hon nu ligger.

Tolånga kyrka

Häxa sjukdom på folk

I Furutorp bodde tre systrar Ingar,
Elin och Ingeborg. Elin och Ingeborg blev
halta. Man trodde, att det var något,
som var utlägt för deras far, som var
spelmann, och de fick inte komma att gå
över det.

Häxa sjuk-
dom på folk

Skänkt
Fais
Fästunge
nr 6. c. 1932

And. E. Flösten
3722
Fr. Andersson
Född 1860

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

Mjölka andras
kreatur

Mjölka andras kreatur.
Om de hade svänser, kunde de som
stana till mycket ländre. De kunde
mjölka andras kreatur, genom att
"molka stobbeniva".

sk.
Fais
Roldunge.

3722

Fårklippning.
Får skulle klippas
i pingstny och mickelsnär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

Fårklippning

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

Sädd av Korn.

Korn skulle man på,
när "Gömd" blommar.

Sädd. av
Kotiz

Tröskan vid Assmåsa.

Min bror har talat om, att
vid Assmåsa (Sörte s:n) kunde man
höra långt efter de hade asttröskat,
hur tröskan brummade. Men när
man kom dit, på var där ingenting.

Tröskan
vid
Assmåsa

Röddinge, Sk

Anders Andersson,
f. 1860

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

Taktäckning

Fäskaren sa, att det gjorde
på sig, om man "tejte" i ny eller när.
Det blev ej så bra, om man
täckte i ny som i när. Täckte man
i när, så låg det längre.

Taktäckning

Samtalsämnen om Kvällarna.

Skräddarna för i världen gick omkring och sydde. Om kvällarna brukade de sitta och berätta historier. Då låg vi glutta och hörde på. Där var en skräddare som de kallade för "Hägen Lur". Han var från Vaustad. Hägen var så roligt att tala om paschasor. Vi glutta var så rädda, så vi torades inte gå ut om kvällarna.

Samtalsäm-
nen om kväl-
larna.

3722

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

Slakt.

Det är bäst att slakta
i när, så går det i "dållighet" i
flasket.

Slakt